

Симпозіум

Степан Олійник

Занадто вже мудре
Слівце чуже
Часто вживаєм для пози ми.
В науці, мистецтві
Тепер лише
Тільки і чуєш "симпозіум".

Хіба не ясніші
Близькі слова:
"Збори", "нарада", "засідання"?
Вже дехто для сміху
У нас, бува,
Моду почуту наслідує.

У липні я лугом
Зеленим брів.
Чую, з копиці під лозами
Кличе-гука
Бригадир косарів:
— Гайда-но всі на симпозіум!...

— А що це він каже? —
Бровища звів
Дядько, почувши ту витівку.
Напарник
По-простому відповів:
— Схоже, що кличе на випивку!

Раніше кербуд наш
Летючки вів
З криком: "А сніг не вивозимо!"
Тепер він
Скликає вже двірників
На "санітарний симпозіум".

— Ти де був так пізно?
В буфеті, га? —

Жінка, зустрівши, наїжиться.
Скажи "йшла нарада" —
Не помага,
"Симпозіум", — вमितь розніжиться!

Усе надають тобі:
Кращий зал,
Гроші солідними дозами,
Якщо ти
Балачку якусь назвав
Модним слівцем "симпозіум".

Який позичальник
Завіз до нас,
Нащо ту моду тиче нам?
Невже для засідань
Нам мало назв,
Що ми ще взяли й позичену!

Пора навести тут,
Як кажуть, лад,
Все щоб робилося з розумом,
Бо скоро й малята
Уже в дитсад
Будуть ходять на "симпозіуми"!